

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 608/2015
01.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Н., због кривичног дела недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Б.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу К 812/13 од 27.12.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 363/14 од 22.04.2015. године, у седници већа одржаној 01.09.2015. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Н., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу К 812/13 од 27.12.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 363/14 од 22.04.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу окривљени С.Н. оглашен је кривим због извршеног продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези члана 33. и члана 61. Кривичног законика за које му је утврђена казна затвора у трајању од 10 месеци и због извршеног кривичног дела недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези става 1. Кривичног законика за које му је утврђена казна затвора у трајању од осам месеци па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и четири месеца.

Истом пресудом окривљени је обавезан да суду накнади трошкове паушала, као у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 363/14 од 22.04.2015. године усвајањем жалбе браниоца окривљеног С.Н. и по службеној дужности, пресуда Основног суда у Шапцу К 812/13 од 27.12.2013. године преиначена је тако што је Апелациони суд у Новом Саду радње окривљеног С.Н. описане у изреци првостепене пресуде под тачкама 1, 2, 3. и 4. правно квалификовао као кривично дело крађа возила из члана 174. Кривичног закона Републике Србије у

вези са чланом 22. Основног кривичног закона, те је на основу члана 422. став 1. тачка 3) ЗКП одбијена оптужба против окривљеног С.Н. да је у тачкама 1, 2, 3. и 4. изреке извршио кривично дело крађа возила из члана 174. Кривичног закона Републике Србије у вези члана 22. Основног кривичног закона, те су трошкови кривичног поступка у односу на исте пали на терет буџетских средстава, док је Апелациони суд у Новом Саду окривљеног С.Н., због извршеног кривичног дела недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, осудио на казну затвора у трајању од осам месеци, а у преосталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена је као неоснована и потврђена првостепена пресуда у непреиначеном делу.

Против наведених правноснажних пресуда, у осуђујућем делу, бранилац окривљеног С.Н., адвокат Б.С., поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде одредбе члана 438. став 2. тачка 1) и члана 406. став 1. тачка 5) у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, уз предлог да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и укине пресуду Апелационог суда у Новом Саду Кж1 363/14 од 22.04.2015. године у осуђујућем делу а предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Захтевом браниоца окривљеног С.Н., адвоката Б.С. се указује на учињену повреду одредбе члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП наводима да су правноснажне осуђујуће пресуде засноване на доказу на коме се по одредби члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП не могу заснивати, односно јер је првостепени суд засновао пресуду на одбрани М.Ј. датој пред Окружним судом у Шапцу на записнику Кри. 135/00 од 28.08.2000. године, у својству окривљеног, прочитаној на главном претресу. Предметни кривични поступак против окр. М.Ј. је окончан доношењем решења Основног суда у Шапцу Кв 144/10 од 11.02.2010. године о обустави поступка, а не доношењем осуђујуће пресуде због чега, по ставу одбране, представља недозвољени доказ.

Међутим, из списка предмета произлази да је поступајуће судско веће Основног суда у Шапцу на главном претресу одржаном 30.08.2013. године, уз сагласност странака, на основу члана 309. став 1. ЗКП („Службени гласник РС“ 72/2009) донело решење К 812/13 и прочитало исказе сведока оштећеног Ж.Н. и др, те исказ - одбрану окривљеног (тада саокривљеног) М.Ј. дату пред Окружним судом у Шапцу на записнику Кри 135/00 од 21.08.2000. године, против кога је поступак правноснажно обустављен решењем Основног суда у Шапцу Кв

144/2010 од 11.02.2011. године због апсолутне застарелости кривичног гоњења за кривично дело које му је оптужним актом јавног тужиоца стављено на терет - прикривања из члана 184. став 1. КЗ РС у вези члана 19. КЗ СРЈ.

Врховни касациони суд налази да, тиме што је на главном претресу пред Основним судом у Шапцу у кривичном поступку К 812/13 вођеном против окривљеног С.Н., прочитан исказ окривљеног М.Ј., у смислу члана 309. став 1. ЗКП („Службени гласник РС“ 72/2009) који је дат у заједничком поступку вођеном против окривљеног С.Н. и окривљеног М.Ј., пред истим судом и пре правноснажног окончања поступка у односу на окривљеног М.Ј., доношењем побијаних правноснажних пресуда није повређена одредба члана 406. став 1. тачка 5) ЗКП („Службени гласник РС“ 72/2011) односно није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, како се то неосновано наводи у захтеву браниоца окривљеног С.Н.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, те применом члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**